

Verhalen over het dagelijkse leven in vroeger jaren (47)

Tja, wie wat bewaart, komt het later nog wel eens tegen. Zo gebeurde ook met volgende verhalen. Zij stonden in een schrijfschriftje van een oud inwonster van Beringe. In een zéér keurig handschrift (met kroontjespen) en duidelijk leesbaar. Blijft de vraag of het een schrijffles was en het verhaal door meester/juf voorgeschreven op het bord stond, of dat het eigen opstelletjes betrof. Niettemin geven ze mooie beelden van het dagelijkse leven uit die tijd en latere jaren.

Het middagmaal

'Wij eten 's middags gewoonlijk om twaalf uur. Als ik uit school thuiskom, is moeder bijna altijd met de tafel bezig. Wanneer ze nog niet geheel gedekt is, help ik haar een handje. Natuurlijk zijn allen present. Ieder heeft een vast plaatsje. Als allen gezeten zijn, wordt de 'Engel des Heren' gebeden en daarna kunnen we aanvangen. Eerst krijgen we soep; vleessoep, tomatensoep, bonensoep of een andere soort. Vleessoep eten we 's Zondags vaak. Het tweede gerecht is aardappelen met groente en vlees. Groente lust ik wel niet graag. "Dat lust ik niet," wil moeder nooit horen en daarom eet ik toch altijd een beetje. Voor dessert of nagerecht heeft moeder vaak pudding bereid. Pudding met limonade vind ik fijn. Na 'een zeg ik altijd tegen moeder, dat 't me lekker gesmaakt heeft. Dat vindt ze erg aardig. We blijven zitten tot allen gegeten hebben en bidden dan gezamenlijk het dankgebed'.

Oude puddingkom 1

Oud gebed:

- **De Engel des Heren heeft aan Maria geboodschapt,**
- **En ze heeft ontvangen van de Heilige Geest.**
- **Wees gegroet...**
- Zie de dienstmaagd des Heren..... enz.**

In de huiskamer

‘Vader, moeder en de kinderen zaten rustig in de huiskamer. Vader snuffelde in het avondblad en las de laatste nieuwsberichten. Moeder breidde aan een kous en de kinderen speelden, maar maakten weinig leven. “Staat er nog iets bijzonders in de courant?”

Huiselijk tafereel

ergens een commissie is benoemd, vind je toch zeker niets buitengewoons, hè?”

Lachend schudde moeder het hoofd en zei: “Het wordt tijd voor de kinderen om naar bed te gaan, ze hebben nu genoeg gespeeld. Morgen komt er weer een dag; horen jullie het?” Ongezeglijk waren de kinderen niet en even later verkondigde gestommel op de trap, dat zij onmiddellijk gehoorzaamden.

“Neen,” antwoordde vader. “Er wordt niets gemeld, dat bepaald belangrijk is. Een Russische ijsbreker is in het ijs blijven steken, doch zal spoedig uit zijn benarde positie worden verlost. Dan is er een auto geslipt; de inzittenden werden wel vreselijk door elkaar geslingerd, maar slechts de chauffeur is licht gekneusd. De auto is echter grotendeels vernield, omdat hij tegen een boom botste. Tenslotte is er nog een inbraak gepleegd in een pastorie, doch de vermoedelijke daders zijn door de politie reeds geknipt. En dat er

Op de speelplaats

‘Voor schooltijd is er op de speelplaats meestal een grote drukte. Jongens rennen achterelkaar en trachten elkaar te tikken. Meisjes zijn aan het touwtje springen, hinken, kaatsen of beoefenen reidansjes. De kleinsten uit de lagere klassen staan in een kringetje en zingen: ‘Tussen Keulen en Parijs leidt de weg naar Rome.’

Een paar bengels draven wild door de verspreide groepjes kinderen en worden gewaarschuwd door den onderwijzer.

Spelen op de speelplaats – 'boehkspringen'

bestraatte plein neerstortte. Haar enen been bleek gekneusd te zijn; bovendien had zij een wond aan het andere been. Een onderwijzer had de wond met een spons afgewassen en er en windsel omgedaan. Uitdrukkelijk had toen het hoofd der school dat woeste spelen verboden en na die tijd was het ook niet meer gebeurd.

Prompt om vijf voor negen klinkt de schoolbel, netjes stellen de kinderen zich in rijen op en 'marcheren' de schoollokalen binnen.

Keurig in de rij naar binnengaan

Een jongetje met verlamde benen rijdt in zijn wagentje voorzichtig tussen de medescholieren, hij benijdt zijn gezonde kameraden wel. Ginds zijn enkele jongens aan het knikkeren; zij volgen met aandacht de huppelende knikkers en proberen ze in het kuiltje te mikken. Af en toe klinkt er een gejuich, als bewijs, dat het lukte. Thans is het betrekkelijk kalm. Enige weken geleden was er zo woest gespeeld, dat een meisje, door een botsing met een paar wilde jongens, op het met tegels

Meester grijpt in na een 'ruzie' 1

Info: Tja, zo ging dat in onze jeugd. Blijft nog over om te zeggen, dat enkele opnames uit de oude film van Beringe komen. Deze is gemaakt in 1961 en toont vele bewoners en hun manier van werken en wonen in die jaren. Wilt u die nog eens bekijken, klik dan op 'Beringe anno 1961 You Tube'.

Tekst: Arno Bos